

честитѣ на друго, послѣдува се съсъ едно ново треперанье, когато слагаше кърчягѣтъ, и се сжмнихъ дали това треперанье, произведено чрѣзъ възрастѣта, не идеше още отъ едно благородно възвълнуванье.

Това сжмнѣнье изглади отъ душыта ми чувство то за умраза, което ми се вдхнж отъ първото ми погледванье.

« Какъ се зовете ?

— « Честѣта, господине, си играла съсъ мене, като ми дала името на единъ голѣмъ човѣкъ. Зовж се Шилеръ. »

Сѣтиѣ ми расказа съсъ малко думи кое му бѣше отечеството, домородството му, войнитѣ, у които се е намѣрилъ, и ранитѣ, които е прѣтеглилъ отъ тѣхъ.

Той бѣше Швейцарецъ, родилъ се на село : билъ се срѣщу Турцитѣ подъ заповѣдѣта на генералъ Лаудонъ, по врѣмето на Мариа Терезия и на Иосифа II. Сѣтиѣ у сичкитѣ войни на Австрия срѣщу Франция, до паданъето на Наполеона.

Когато, слѣдъ като прѣдположимъ, че единъ човѣкъ е лошь, направимъ си за него по-добра идея, тогази, завчясъ, като гледами на чъртитѣ му, на гласѣтъ му, на маниеритѣ му, струванъ се да откривами у него явни бѣлѣзи за добрина. Това откриванье истинско ли е? Ако ще го земж за едно мечтанье; защото това лице, тоя гласъ, тия манери, не бѣхж за насъ на тоя чясъ друго освѣнь едно доказателство за злина. Измѣнимъ ли си мисълѣта върху мора качества, завчясъ слѣдствията на нашата лнитѣ